

**BÜYÜK
YAZARLARIN
*GİZLİ HAYATLARI***

BÜYÜK YAZARLARIN *GİZLİ HAYATLARI*

ÖĞRETMENLERİNİZİN SİZE BÜYÜK YAZARLAR VE ŞAİRLER
HAKKINDA ASLA ANLATMADIĞI ŞEYLER

ROBERT SCHNAKENBERG

ÇEVİRİ: DUYGU AKIN

İLLÜSTRASYONLAR: MARIO ZUCCA

 domingo

BÜYÜK YAZARLARIN GİZLİ HAYATLARI

Robert Schnakenberg

Özgün adı: Secret Lives of Great Authors

© 2008 Quirk Productions, Inc.

www.quirkbooks.com

Bu kitap ilk kez 2008 yılında “Secret Lives of Great Artists” ismiyle Amerika’da Quirk Books tarafından yayımlanmıştır. Kitabın Türkçe yayın hakları Onk Ajans aracılığıyla alınmıştır.r.

Türkçe yayın hakları:

© Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti. 2010

Sertifika No: 12746

Domingo, Bkz Yayıncılık markasıdır.

İllüstrasyonlar: Mario Zucca

Özgün Kapak Tasarım: Doogie Horner

Özgün Sayfa Tasarım: Joshua McDonnell

Çeviri: Duygu Akın

Editör: Emre Ülgen Dal

Sayfa Uygulama: Deniz Guliyeva

ISBN: 978-605-88981-6-5

1. Baskı: Eylül 2010

3. Baskı: Haziran 2015

Pasifik Ofset San. Tic. Ltd. Şti.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2 Haramidere Avcılar 34310 İstanbul

Tel: (212) 412 17 77 Sertifika No: 12027

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tümünün veya içeriğinin herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi yöntemi dahil, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır.

Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Asmalımesit Mah. Ensiz Sok.

No:2 D:7 Tünel İstanbul

Tel: (212) 245 08 39

e-posta:domingo@domingo.com.tr

www.domingo.com.tr

İÇİNDEKİLER

8	GİRİŞ
10	WILLIAM SHAKESPEARE 23 Nisan 1564-23 Nisan 1616
18	LORD BYRON 22 Ocak 1788-19 Nisan 1824
24	HONORÉ DE BALZAC 20 Mayıs 1799-18 Ağustos 1850
30	EDGAR ALLAN POE 19 Ocak 1809-7 Ekim 1849
38	CHARLES DICKENS 7 Şubat 1812-9 Haziran 1870
46	BRONTË KARDEŞLER CHARLOTTE BRONTË 21 Nisan 1816-31 Mart 1855 EMILY BRONTË 30 Temmuz 1818-19 Aralık 1848 ANNE BRONTË 17 Ocak 1820-28 Mayıs 1849
54	HENRY DAVID THOREAU 12 Temmuz 1817-6 Mayıs 1862
61	WALT WHITMAN 31 Mayıs 1819-26 Mart 1892
68	LEO TOLSTOY 9 Eylül 1828-20 Kasım 1910
76	EMILY DICKINSON 10 Aralık 1830-15 Mayıs 1886

83	LEWIS CARROLL 27 Ocak 1832-14 Ocak 1898
90	LOUISA MAY ALCOTT 29 Kasım 1832-6 Mart 1888
97	MARK TWAIN 30 Kasım 1835-21 Nisan 1910
105	OSCAR WILDE 16 Ekim 1854-30 Kasım 1900
113	ARTHUR CONAN DOYLE 22 Mayıs 1859-7 Temmuz 1930
120	W. B. YEATS 13 Haziran 1865-28 Ocak 1939
127	H. G. WELLS 21 Eylül 1866-13 Ağustos 1946
135	GERTRUDE STEIN 3 Şubat 1874-27 Temmuz 1946
142	JACK LONDON 12 Ocak 1876-22 Kasım 1916
148	VIRGINIA WOOLF 25 Ocak 1882-28 Mart 1941
155	JAMES JOYCE 2 Şubat 1882-13 Ocak 1941
162	FRANZ KAFKA 3 Temmuz 1883-3 Haziran 1924
168	T. S. ELIOT 26 Eylül 1888-4 Ocak 1965
176	AGATHA CHRISTIE 15 Eylül 1890-12 Ocak 1976
183	J. R. R. TOLKIEN 3 Ocak 1892-2 Eylül 1973
191	F. SCOTT FITZGERALD 24 Eylül 1896-21 Aralık 1940

199	WILLIAM FAULKNER 25 Eylül 1897-6 Temmuz 1962
207	ERNEST HEMINGWAY 21 Temmuz 1899-2 Temmuz 1961
215	AYN RAND 2 Şubat 1905-6 Mart 1982
222	JEAN-PAUL SARTRE 21 Haziran 1905-15 Nisan 1980
229	RICHARD WRIGHT 4 Eylül 1908-28 Kasım 1960
235	WILLIAM BURROUGHS 5 Şubat 1914-2 Ağustos 1997
243	CARSON MCCOLLERS 19 Şubat 1917-29 Eylül 1967
249	J. D. SALINGER 1 Ocak 1919-27 Ocak 2010
256	JACK KEROUAC 12 Mart 1922-21 Ekim 1969
263	KURT VONNEGUT 11 Kasım 1922-11 Nisan 2007
270	TONI MORRISON 18 Şubat 1931-
277	SYLVIA PLATH 27 Ekim 1932-11 Şubat 1963
284	THOMAS PYNCHON 8 Mayıs 1937-
290	EK
298	DİZİN

GİRİŞ

BANA MI ÖYLE GELİYOR, yoksa büyük yazarlardan vakur, derin düşüncelerle dolu, ilginç olmaktan uzak hayatlar mı sürdürmelerini bekliyoruz? Doğru, bazılarının hayatı gerçekten de böyle –sözüm sana, Jane Austen- ama siz o yazarları bu kitapta bulamayacaksınız. Edebiyat dünyasının ef-sanevi isimleri genellikle utangaç, sıkılğan kitap kurtlarınıninkinden çok, ele avuca sığmaz Hollywood aktörlerinininkini andıran hayatlar sürer. Uyuş-turucu bağımlısı, sidik içicisi, kadın düşkünü, film yıldızı özentisidirler ve onları ellerinde tüylü kalem yerine yarı dolu bir cin şişesiyle görmeniz çok daha muhtemeldir.

Yazarlara dair bu yanlış inanışlarımız için sanırım öğretmenlerimize te-şekkür borçluyuz. Onlar *Ulysses*'in uzun ve zorlu yollarını kat edebilmemiz için bizi cesaretlendirmeye kendilerini öyle adadılar ki, James Joyce'un tuhaf seks hayatından söz etmeyi unutuverdiler. Gerçi şimdi düşünüyorum da, belki de söz etmiş olsalar o yolları daha bir kolay kat ederdik (ya da en azından *Ulysses*'i anlardık). Tıpkı Ayn Rand'ın 1970'lerin gözde dizisi *Charlie'nin Melekleri*'ne olan düşkünlüğünü bilsek, 1000 sayfalık *Atlas Silkindi*'yi okumaya daha bir meyledebileceğimiz gibi. Nasıl, olmadı mı? Doğru diyorsunuz, belki yine de niyetlenmezdik.

“ETİMİZ KESİLSE KANIMIZ AKMAZ MI?”

—Venedik Taciri - Shylock, William Shakespeare

Olsun, siz benim ne demek istediğimi anladınız. Büyük yazarlar da bizler gibi iç çamaşırı giyerler (gerçi Hemingway söz konusuysa bu, kadın çamaşırı da olabilir). Onlar da kendilerini kaybeder, birbirleriyle çekişir, basında ağır eleştirilir ve göz önündeki diğer insanlar gibi müphem dini tarikatlara katılırlar. Bu kitap edebiyatın devleriyle ilk karşılaşmanızda muhtemelen kulağınıza çalınmamış bazı kusurlar, zayıflıklar ve insani zaaf lar hakkında bilgi verecek ve umarım uyandıracığı merakla sizi onların eserlerini ilk defa, ya da bir kez daha okumaya yönlendirecek. Belki bu arada bir türlü birkaç sayfayı geçemeyen dönem ödevinizi uzatmanıza veya bir kokteyl partisinde, nasıl olmuşsa Faulkner’ın bütün romanlarını (hem de Fransızcasından) okumaya fırsat bulmuş o ukalayla aşık atabilmenize yardımcı olacak birkaç yararlı bilgi de edinmenizi sağlayacak. Ya da akademik bir sohbetle dikkatleri üstünüze çekmek için bu kitapta derlenmiş eğlencelik okumalardan birinin girizgâhı olarak doğru zamanda araya sıkıştıracağınız bir “Biliyor muydunuz?” cümlesi, tüm işinizi görecek.

İçerik üstüne bir not: Bu türde bir kitabın sübjektif olması kaçınılmazdır ve elinizdeki kitabın, dünyanın en büyük yazarları hakkında ayrıntılı bir inceleme sunmak gibi bir amacı yoktur. Bu arada Truman Capote gibi renkli bir kişiliği kitap dışı bırakma kararını alırken hayli zorlandığımı söylemeliyim. Yine de Capote’nin, senaryosu Neil Simon tarafından yazılan *Murder by Death*’deki (22 Numarada Cinayet) büyüleyici performansını tartışma fırsatı başka bir bahara kaldı. Üstü çizilenlerden bir diğeri de Norman Mailer oldu. Onun New York valiliği için 1969’da yürüttüğü tuhaf, göstermelik kampanyası, tek başına kitap olmayı hak eder nitelikteydi. Kitabın aday listesini, tarihin en başarılı, en hayranlık uyandıran, en ilginç yazarlarını adil bir şekilde temsil edecek şekilde daraltmaya çalıştım. Lise öğretmeniniz burada yazılanların sır olarak kalmasını istiyor olabilir ama Shakespeare’den bir alıntı daha yapacak olursak; hakikat er ya da geç ortaya çıkacaktır.

WILLIAM SHAKESPEARE

23 NİSAN 1564–23 NİSAN 1616

MİLLİYETİ:
İNGİLİZ

BURCU:
BOĞA

EN ÖNEMLİ ESERLERİ:

THE MERCHANT OF VENICE/VENEDİK TACİRİ (1596),
ROMEO VE JULIET (1599), *HAMLET* (1602)

ÇAĞDAŞLARI VE RAKİPLERİ:

CHRISTOPHER MARLOWE, BEN JONSON

EDEBİ ÜSLUBU:

MÜSTEHCEN VE ZEKİ SÖZ OYUNLARIYLA ÖRÜLÜ
ZENGİN BİR ŞİİRSELLİK.

SÖZÜN ÖZÜ

*“HAYAT AĞI, İYİ İLE
KÖTÜNÜN DOLAŞIK
İPLİĞİYLE ÖRÜLÜR.”*

23

Nisan edebiyatın en sevinçli –ve en hüznülü– günlerinden biridir. 1564'te William Shakespeare'in (vaftizinden üç gün önce doğduğu yönündeki mantık ötesi çıkarıma katılacak olursanız) doğduğu ve elli iki yıl sonra da öldüğü gündür 23 Nisan. 23 Nisan 1616 tarihi aynı zamanda Miguel de Cervantes'in de öldüğü gündür ancak şüphesiz ki böyle bir mukayesede *Don Kişot*'un yazarı bile, gelmiş geçmiş en büyük yazar kabul edilen kişinin gölgesinde kalmayı nezaketle kabul ederdi.

Shakespeare pek seçkin bir ailenin oğlu olarak gelmedi dünyaya. Babası John, ara sıra yasalara ters düşen, varlıklı bir eldiven imalatçısıydı. Evinin önünde gübre yığını bulundurmaktan ceza yemiş, karaborsada yün satmaktan mahkemeye verilmişti. Bir zamanlar şehir meclisinin saygın üyelerinden biri olan baba Shakespeare, sosyal itibarının günden güne azalışına tanıklık etti; öyle ki sonunda, aile arması başvurusu College of Heralds tarafından reddedilmişti. William Shakespeare ileride babasının başarısızlığa uğradığı noktada başarıyı yakalayacak ve arma için, babasının gördüğü muameleye hâlâ kızgın olduğunu ifade edercesine *Non sans droit* ("Haksız yere değil") sloganını seçecekti.

Ozan'ın gençlik günlerine ilişkin bilinen ayrıntılar hayli yetersiz. On sekiz yaşındayken yirmi altı yaşındaki Anne Hathaway ile evlendiği ve düğün sırasında eşinin en az üç aylık hamile olduğu biliniyor. 1585'e geldiğinde Shakespeareler aileye ikiz çocuklarını katmışlardı. Shakespeare yaklaşık bu zamanlarda, tabiri caizse, haritadan kayboldu. Bunu izleyen yedi yıl boyunca yaptıkları konusunda çok çeşitli spekülasyonlar mevcut. Kimileri arzuhalci, bahçıvan, arabacı, denizci, matbaacı ya da tefeci olarak çalıştığını söylüyor. Hatta hayalgücü zengin bir Shakespeare aşığı, onun bir süre Fransisken keşişliği yaptığını bile ileri sürüyor. Gerçek öyküyü muhtemelen hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz.

Shakespeare 1592'de kayıtlara geri dönüyor. Söz konusu tarihte bir diğer oyun yazarı onu basında "(Oyun yazarlarımızın) tüyleriyle güzelleşmiş bir zıpçıktı" olarak niteliyor. Yorumdaki kindar ima Will'in Londra'da belli bir başarıya ulaştığını ortaya koyuyor. İlk oyunları bugün biraz acemi görünse de kendi zamanında büyük başarı kazanmıştı. *Yanlışlıklar Komedyası* gibi müstehcen komedilerin ve *Titus Andronicus* gibi kanlı trajedilerin bilet hasılatı Shakespeare'e bir taşra centilmeni hayatını yaşama fırsatını sundu ki, bu da onun daima arzuladığı bir hedefti. Shakespeare emlak işleriyle uğraştı, faizle borç verdi, bu borçları geri almak için davalar açtı ve Globe Tiyatrosu'nun hisselerini satın aldı. Böylece varlıklı bir adam oldu. Ayrıca karısını fütursuzca aldattı, vergi memuruna orta parmağını gösterdi ve ge-

nel olarak gerek yasalara, gerekse burjuva ahlakına hesap verme zorunluluğu olmayan bir adam gibi davrandı. Bu adamı sevmemek mümkün mü?

1613'te Stratford'daki malikânesine çekildiğinde Shakespeare için işler yolunda gidiyordu. Edebi şöhret açısından o zamandan beri de yolunda gidiyor. Elbet böylesine mütevazı bir aileden gelen ve pek de parlak bir eğitim almamış olan birinin böylesine başarılı oyunlar yazmasının imkânsız olduğunu iddia edenler yok değil ama onlar da genellikle Samuel Taylor Coleridge, Henry James, Charles Dickens, James Joyce ve Sör John Gieldgud gibi kaçıklardan başkası değil. Hatta bazıları Shakespeare'in oyunlarını Kraliçe I. Elizabeth'in yazdığını iddia ediyor ama 1603'teki ölümünden sonra yazmaya nasıl devam ettiği sorusunun yanıtı bir sır olarak kalmayı sürdürüyor. Gerçek Shakespeare 1616 yılına dek yaşadı ve bu tarihte – muhtemelen aşırı alkol aldığı bir dönemin ardından– elli iki gibi (dönemi için) uygun bir yaşta hayata gözlerini yumdu.

BİR İSİMDE NELER SAKLI?

Pek çoklarının bildiği üzere, İngilizcede telaffuz son derece değişkendir. Shakespeare'in zamanında ise durum çok daha karmaşıktı. Bunun sonucu olarak Shakespeare isminin seksen üçten fazla, eşit derecede geçerli telaffuzu ortaya çıktı. Bunların en egzotiklerinden ikisine örnek olarak Shagspere (Şağspir) ve Shaxberd (Şaksbörd) verilebilir. Ozan'ın kendisi bile soyadına mukayyet olmakta zorlanmıştı. İmzada soyadını en az altı farklı şekilde ve günü gününe uymayan bir elyazısı ile kullandı: (1612 tarihli bir yeminli ifadede) Shackper, (1612 tarihli bir evrakta) Shakspear, (1612 tarihli bir gayirmenkul belgesinde) Shakspea, (1616 tarihli vasiyetnamesinin ilk sayfasında) Shackspere, (aynı belgenin ikinci sayfasında) Shakspere ve nihayet (yine son vasiyetnamesinin üçüncü sayfasında) Shakspeare. Hiç değilse her defasında bildiğimiz şekline biraz daha yaklaşmış.

GEYİK MUHABBETİ!

Ne dersiniz, İngiltere'nin en sevilen şair ve oyun yazarı rezil bir hırsız olabilir mi? Popüler bir söylentiye bakılırsa 1580'lerde genç Shakespeare bir ara Sör Thomas Lucy adlı nüfuzlu bir yargıcın arazisinde gizlice geyik avlarken yakalandı. Shakespeare'in ölümünden kısa süre sonra Gloucestershirelı rahip Richard Davies, oyun yazarının gençliğinde “maalesef geyik ve tavşan

çalmaya pek düşkün olduğu”nu ve Lucy’nin onu “pek çok defalar dövdüğü, kimi zaman bir yere kapattığı ve en nihayetinde kendisine de hayırlı olacak şekilde, memleketinden uzaklaşmasını sağladığı”nı yazmıştı. Nedeni her ne idiye, Shakespeare o dönemde gerçekten de Stradford’dan kaçarak Londra’ya gitti. Hatta daha sonra kendisine zulmeden bu kişiden bir miktar intikam almış olma ihtimali de mevcut. *Windsor’un Şen Kadınları*’ndaki Justice Shallow karakteri ile *V. Henry, 2. Perde*’nin, Lucy’nin üstü örtülü bir karikatürü olduğu söylenir.

AL SANA VERGİ!

1597’ye gelindiğinde gününün standartlarına göre Shakespeare’in hali vakti hayli yerindeydi. Üstelik refahı sürdürmek için gereken geleneksel zengin adam stratejisini de keşfetmiş benziyordu: vergi kaçırma. Ozan aynı yıla ait Kraliyet Yüksek Hazine Memurluğunun İane Kaydı’nda vergi borçlusu olarak görülüyordu. Borcu bundan üç yıl sonra da ödenmemişti; 1600 tarihli vergi kaydına göre ozanın geriye 13 şilin 4 peni tutarında bir vergi borcu kalmıştı ve aynı kayıtlar Winchester Piskoposu’na birikmiş borçlardan söz ediyordu. Piskoposun yetki bölgesi, Londra’nın en kötü şöhretli borçlular cezaevini de içine alıyordu. İleri tarihli belgeler Shakespeare’in –ya da ona vekillik eden birinin– en sonunda parayı söküldüğünü ortaya koyuyor.

HAKİKİ SHYLOCK

Shakespeare kendi borçlarını ödemekte çok titiz davranmasa da, başkalarının ona olan borçlarını ödemelerinde hayli ısrarcıydı. Eli sıkı bir tefeci olan Ozan, dardaki dostlara “bedel karşılığı” sermaye sağlama-sıyla tanınıyordu. Shakespeare’in damat adayının babası bir defasında, “Bay Shakespeare ile pazarlık yapıyorsan, ceplerinin boşalmasına hazırlıklı ol.” demişti. Shakespeare, miktarı ne kadar küçük olursa olsun, ödenmemiş borçlar yüzünden borçlularını dava etmesiyle ünlüydü. Daha da kötüsü, korkunç derecede pinti olmasıydı. Stratford’un yoksulları için tek kuruş harcamamış, kıtlık dönemlerinde tahıl ve malt stokladığı için adı kötüye çıkmıştı. Halen akademisyenler, Shakespeare’in vasiyetnamesinde yer alan eşine yalnızca “en iyi ikinci yatağı” bırakma yönündeki maddenin bir sevgi göstergesi mi, yoksa ölüm döşeğindeki bir cimrinin son hamlesi mi olduğunu tartışıyor.

WILL'İN OĞLU?

Gayrimeşru oğullar Shakespeare'in pek çok oyununda kritik rol oynar. Dolayısıyla Ozan'ın kendisinin de bir gayrimeşru oğul babası olması sürpriz sayılmaz. Oyun yazarımız vaktinin çoğunu Londra'da geçirir, eşi Anne Hathaway'i çocuklara bakmak üzere Stratford'da bırakırdı. Evi ziyaret için yola çıktığında ise Oxford kasabasından geçer ve burada varlıklı şarap tüccarı John Davenant'a ait bir handa kalırdı. Davenant'ın Jane adında çekici bir karısı vardı ve söylentiye bakılırsa Jane ile Billy Shakes (ozanımız) mercimeği fırına vermişlerdi. Jane'in oğlu –ehem– William Davenant, Şubat 1606'da doğdu. Shakespeare çocuğun vaftiz babası oldu. Çocuk büyüdükçe tahmini babasına şaşırtıcı derecede benzemeye başladı. Will Davenant saygın bir oyun yazarı, tiyatro müdürü ve şair oldu ve 1637'de İngiltere kraliyet şairi seçildi. Hatta 1667'de *Fırtına*'nın yeni bir uyarlaması için John Dreyden ile işbirliği yaptı. Samuel Butler'a göre Davenant "Shakespeare ile aynı anlayış içinde yazdığını düşünüyor, onun oğlu olarak adlandırılmaktan memnun görünüyordu." DNA testiyle sınamak mümkün olmadığından, bu iddianın doğru olup olmadığını hiçbir zaman bilemeyeceğiz.

SHAKESPEARE'İN KARISI DÜĞÜNDE BİRKAÇ AYLIK
HAMİLEYDİ VE... OZAN'IN ÇOCUĞUNU TAŞIYAN
SON KADIN DA OLMADI.

FATİH WILLIAM

Şehvetli Shakespeare bir gün aktör dostu Richard Burbage'yi, tiyatronun yakınında yaşayan genç bir hanımla romantik randevusunda oyuna getirdi. Ozan ikilinin gizli bir buluşma planladıklarına kulak misafiri olmuştu. Kadın aktöre, "Kendini III. Richard olarak tanıttı," diyordu. Hızla harekete geçen Shakespeare, ilk fırsatta kadının evine gitti, kapıda gerekli kod adı söyledi ve ateşli bir kaynaşma seansı için kadının özel odasına kabul edildi. Bundan birkaç dakika sonra Burbage kapıda belirince Shakespeare ona bir not gönderdi: Fatih William, III. Richard'dan önce geldi.

İKİNCİ BİR TERCİH?

Shakespeare'in çapkınlığı su götürmez bir gerçek. Ne de olsa erotizm yüklü yirmi altı aşk sonesini Karanlık Leydi diye bilinen isimsiz evli bir kadına ithafen yazmıştı. Peki, dünyanın en saygıdeğer romantik şairi hemcinslerine de şiir yazdı mı? Uzmanlar Shakespeare'in biseksüel olup olmadığı konusunda fikir birliğine varabilmiş değil. Bu fikrin destekçileri onun *Fair Youth* (Güzel Delikanlı) ya da *Fair Lord* (Güzel Lord) diye bilinen bir adama yazdığı diğer 126 soneye dikkat çekiyorlar. Sonelerin Ozan'ın yaşadığı dönemde basılan tek nüshası gizemli "Bay W. H."ye atfedilmişti. Ayrıca Shakespeare dostları John Heminges, Richard Burbage ve Henry Condell'e, yakınlıklarının anısına birer hatıra yüzüğü almaları için para bırakmıştı. Bu türden kanıtlar akademisyenlerin çenesini yıllar yılı yordu.

YÜZ KIZARTAN AKRABALAR

Halkın gözü önündeki pek çok kişi gibi Shakespeare'in de payına yüz kızartan bir akraba düşmüştü ve bu kişi Ozan'ın serseri damadı Thomas Quiney'den başkası değildi. Bir zamanlar kötü şarap satmaktan dolayı mahkemelere düşmenin eşiğine gelen ağzı bozuk han sahibi Quiney, Shakespeare'in kızı Judith için pek uygun bir aday değildi. Ancak Shakespeare aralarına girmedi ve ikili 10 Şubat 1616'da, Ozan'ın ölümünden iki ay önce evlendi. Judith, çok geçmeden Quiney'nin başka bir kadınla birlikte olduğunu öğrendi. Stratford bu skandalla çalkalandı. Shakespeare acilen vasiyetini değiştirerek Quiney'i mirasından tamamen mahrum bıraktı. 26 Mart'ta kadın düşkününü han sahibi "cinsel ilişkiye" girme suçundan mahkûm edildi. Kamu içinde cezalandırılması emredildiyse de karar daha sonra küçük bir para cezasına ve gözlerden uzak bir kefarete çevrildi. Söz konusu nahoş olay, Shakespeare'in ölümünün, mirastan mahrum bırakılan Quiney'nin elinden olduğu yönündeki spekülasyonları tetikledi. Ancak bu teoriyi destekleyen sağlam bir kanıt da bulunamadı.

LORD BYRON

22 OCAK 1788–19 NİSAN 1824

MİLLİYETİ:
İNGİLİZ

BURCU:
KOVA

EN ÖNEMLİ ESERLERİ:

*CHILDE HAROLD'S PILGRIMAGE/
CHILDE HAROLD'UN SEYAHATI* (1818),
DON JUAN (TAMAMLANMADI)

ÇAĞDAŞLARI VE RAKİPLERİ:

PERCY BYSSHE SHELLEY, JOHN KEATS,
SAMUEL TAYLOR COLERIDGE

EDEBİ ÜSLUBU:

CÜRETKÂR, SÜSLÜ VE TAM ANLAMIYLA ROMANTİK

SÖZÜN ÖZÜ

*“İLHAMIMIN KAYNAĞI
CİN VE SUDUR.”*